

CHÙM THƠ 210
CN 4 CHAY B 15-3-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan (Ga 3,14-21)

Khi ấy, Chúa Giêsu nói với Nicôđêmô rằng: "Nư Môsê đã treo con rắn lên ở sa mạc thế nào, thì Con Người cũng sẽ phải treo lên như vậy, để tất cả những ai tin ở Người, sẽ không bị huỷ diệt, nhưng được sống đời đời.

Vì Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một mình, để tất cả những ai tin Con Ngài thì không phải hư mất, nhưng được sống đời đời, vì Thiên Chúa không sai Con của Ngài giáng trần để luận phạt thế gian, nhưng để thế gian nhờ Con Ngài mà được cứu độ.

Ai tin Người Con ấy thì không bị luận phạt. Ai không tin thì đã bị luận phạt rồi, vì không tin vào danh Con Một Thiên Chúa; và đây án phạt là sự sáng đã đến thế gian, và người đời đã yêu sự tối tăm hơn sự sáng, vì hành động của họ xấu xa.

Thật vậy, ai hành động xấu xa thì ghét sự sáng, và không đến cùng sự sáng, sợ những việc làm của mình bị khiển trách; nhưng ai hành động trong sự thật thì đến cùng sự sáng, để hành động của họ được sáng tỏ là họ đã làm trong Thiên Chúa".

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

NGƯỚC MẮT LÊN

“Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời” (Ga 3, 16)

Chút gió thổi, đủ là lời nhắc nhớ
Kiếp con người như hoa cỏ mong manh
Thì hưởng chi Con Thiên Chúa Nhân Lành
Xuống làm người, chẳng là lời nhắc nhớ

Lòng xót thương từ muôn đời muôn thuở
Vẫn tuôn tràn trên phận cỏ, kiếp hoa
Lời sai đi, lời nhắn gửi, thật thà
Cho thiên hạ biết tình Cha đấng ái

Không ngoảnh đi, nhưng Cha luôn ngoảnh lại
Xem vườn nho, thương cây trái sâu sia
Ngủ không yên khi đôi ngả chia lìa
Mùi phương đất đương đậm đà nước mắt

Đành ban tặng người con yêu quý nhất
Xuống để mà lên, kéo vạn vật cùng lên
Khỏi vực sâu, khỏi bèo bọt hư hèn
Nên vĩnh cửu với Người hằng vĩnh cửu

Ngước mắt lên hỏi kiếp người buồn tủi
Hy vọng lên đừng tàn lụi khát khao
Một niềm tin mãnh liệt mãi vươn cao
Và ký thác nơi Người, Con Thiên Chúa

Hoa có tàn, cỏ xanh kia có úa
Người chết đi hóa thần thánh linh thiêng
Cho ai tin vào Thập Giá Uy Quyền
Sẽ hiển trị cùng Con Chiên sát tế

Hương Nam 08-3-2015

HỒNG ÂN ĐỨC TIN

“Do ân sủng và nhờ lòng tin mà anh em được cứu độ: đây không phải bởi sức anh em, mà là một ân huệ của Thiên Chúa; cũng không phải bởi việc anh em làm, để không ai có thể hãnh diện”. (Ep 2, 8-9)

Ai đã tặng em một món quà quý giá
Là biết có người cao cả quyền linh
Dựng nên em tuyệt xinh đẹp dáng hình
Cùng vũ trụ chứa chan tình thụ tạo

Ai đã tặng em niềm tin nguồn chính đạo
Tự vô hình mà cảm thấu tâm can
Tạo tác trần gian mà thương tiếc trần gian
Đành phải chuộc, không dễ dàng đánh mất

Ôi Đức Tin, một món quà quý nhất
Có đâu là bởi tự sức riêng em
Hiểu biết, suy tư hay cảm nghiệm nỗi niềm
Cũng không thể, mà chính là ân sủng

Ôi Đức Tin từ tay trời chạm xuống
Có vô vàn ơn khiêm nhượng huyền linh
Việc của đôi tay mà không phải bởi mình
Nhưng là việc bởi mối tình vĩnh cửu

Xin tạ ơn hồng ân cứu rỗi
Nơi Người Con chí ái của Cha
Bởi ai tin Người, sẽ được thứ tha
Được thông hiệp, sum hòa tình huyền nhiệm

Hương Nam, 10-3-2015

HỒ GIANG A

HẠT BỤI ĐẤT GIÁ

“Đến như chính Con Một, Thiên Chúa cũng chẳng tha, nhưng đã trao nộp vì hết thầy chúng ta. Một khi đã ban Người Con đó, lẽ nào Thiên Chúa lại chẳng rộng ban tất cả cho chúng ta?” Rm 8, 32

Sòng phẳng
Mắt đèn mắt, răng thê răng
Mạng đổi mạng
Có phải tên lưu manh, vô tâm mà tính toán
Chuộc người, có đơn giản bao giờ đâu

Hóa ra, con người hạt bụi, lại quý như vậy sao
Mà phải đổi bằng một mạng người sòng phẳng?
Hay là vì tội lỗi con người quá nặng
Đến nỗi phải chuộc bằng một mạng người?

Hạt bụi ơi, em xinh, em quý nhất trên đời
Mãi mãi em là ái nữ của lòng trời khoan hậu
Còn mắt em, trời còn bao đêm mất ngủ
Chuộc lại em, thì dầu có chết cũng đành

Thảo nào, từ đâu đâu chín tầng mây xanh
Ngôi Thiên Tử xuống vi hành đất thấp
Chịu bức bách, bao hàm oan, trừ giập
Cho đến tàn hơi trên thập giá cao

Chuyện điên rồ là như thế đấy sao
Hay là chuyện người yêu nhau nên nổi
Mừng vui lên, này lễ dâng chuộc tội
Mạng Con Vua Trời đổi lấy mạng em

Sẽ không còn những thất vọng bao đêm
Trong lòng đất tối tăm và hư mất
Hãy vững tin trời yêu thương em nhất
Và đang chờ em sống thật niềm tin

ả giang hồ, 12-3-2015

LỜI YÊU CUỐI

“Thuở xưa, nhiều lần nhiều cách, Thiên Chúa đã phán dạy cha ông chúng ta qua các ngôn sứ; nhưng vào thời sau hết này, Thiên Chúa đã phán dạy chúng ta qua Thánh Tử” (Dt 1, 1)

có vô vàn lời yêu
gửi đi từ huyền siêu không nơi, không cõi
trí tưởng tượng loài người không với tới
lời yêu thâm chẳng nghe được bằng tai

lời yêu như vẫn động, vẫn lay
từng nhịp tim từ đày lười lĩnh
giữa nhịp gõ có nhịp ngừng cố định
đòi ngưng luôn thành nhịp tĩnh trăm năm

lời yêu triệu triệu năm xa xăm
về rất sớm giữa vô tâm, không thấu
đất chẳng buồn lòng cho lời yêu đậu
lấp ló ngoài sân, bên giậu, bên hè

cả khi lời mở đôi mắt tròn xoe
vạn chữ yêu lập lòe trong nhục thể
cả khi lời long lanh điều muốn kể
về một gánh tình dâu bể đắng cay

chưa ai hiểu ra cho đến một ngày
lời yêu cuối treo trên cây thập tự
con rắn đồng trong kho tình sử
bồng hiện về
lời thành sự, tắt hơi

ả giang hồ, 11-3-2015

CHO CON HIỂU ĐƯỢC CHỮ TÌNH

(suy niệm Ga 3, 16)

Tưởng là xuống thế rong chơi
Ai dè tự đọa cuộc đời thê lương
Người đâu, có một, dị thường
Liều yêu, liều chết bi thương trên đời

Tay chân đinh sắt khóa rồi
Gục đầu quần quai thân người uốn cong
Treo lên cao, tựa rắn đồng
Thuở xưa cứu sống ai mong chữa lành

Nghe đâu là chuyện đã đành
Cầm bằng chuộc tội chúng sanh mê lầm
Giang hồ họa mới tình thâm
Bằng hình thập tự nghìn năm sần sùi

Một mình một vác lên đời
Đứng lên té xuống đến nơi tử hình
Lặng thinh để được tế sinh
Cho lòng trời động chút tình xót thương

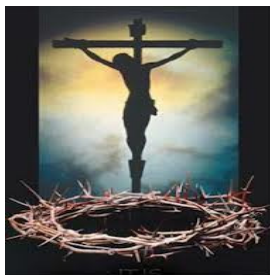
Thì ra bước xuống phố phường
Chẳng vì tìm lộc, tìm hương gian trần
Mà tìm một đám tội nhân
Tay mừng, tay bắt ân cần trao yêu

Tội ơi khủng khiếp bao nhiêu
Thì người gánh tội còn nhiều bi thương
Chẳng giống ai, cứ can trường
Chết đi, khai mở con đường phục sinh

Cho con hiểu được chữ tình
Cùng Người, vui nhận thập hình đời con

ả giang hồ, 10-3-2015

NGƯỜI KHÔNG BỎ MẶC CON

....

không đành bỏ mặc loài người
thì con nữa, Chúa Trời, hằng ấp yêu
con tin sớm, con tin chiều
lúc ồn ả, lúc hảm hiu đời mình

tin thập giá, tin cái đinh
lưỡi đồng, gai nhọn và tin máu hồng
một chiều đã được tán phong
là thánh vật, là tình nồng dâng trao

cho con yêu mến dạt dào
yêu lời đinh sắt đóng vào thân con
hơn là lời ngọt lời ngon
mà con phải mất linh hồn muôn thu

cho con yêu được tiếng ru
lưỡi người cứng cõi chùng như lưỡi đồng
hơn là mềm mại uốn cong
cuốn vào gian dối vào vòng trầm luân

cho con đón nhận vui mừng
một vòng gai kềm xẻ từng rãnh sâu
hơn vòng hoa rực rỡ màu
bây giờ vinh dự, mai sau điêu tàn

cho con tìm được hân hoan
trên cây thập tự vô vàn đón đau
hơn là một thoáng vui mau
nghìn thu hoang hoác, nghìn sầu lắt lay

ôi đinh sắt, ôi vòng gai
lưỡi đồng, thập giá những ngày lằm than
cũng thì một kiếp trần gian
ước gì con mãi bình an trong Người

ả giang hồ, 11-3-2015

M. SAO KHUÊ

CHẲNG PHẢI CHUYỆN NHƯ NHIÊN

nếu là chuyện gằm cầu yêu ỏ chuột
miệt vườn ghiền miệt ruộng, đại thương điền
thì âu cũng sự đời thường quen thuộc
vừa hợp tình, hợp lẽ, chuyện như nhiên

con sóc núi yêu hoa miền sơn cước
sóng biển xanh thương bờ cát dịu hiền
cũng chừng ấy thứ môn đăng hộ đối
chẳng có gì hơn nữa, chuyện như nhiên

người yêu người làm vui lòng mình trước
chuyện đã đành, chút lợi lộc tư riêng
được mấy ai, yêu người tình bội ước
âu cũng là phần phước, chuyện như nhiên

có chuyện yêu ngàn đời chưa hiểu được
chuyện tình thần thợ gốm thuở khai nguyên
thần yêu đất, nắm trong tay ve vuốt
nặn thành người, truyền hơi thở linh thiêng

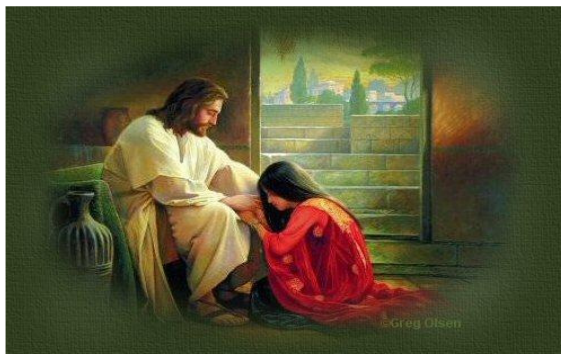
người bởi đất bồng một chiều ngang ngược
đòi hóa công thợ gốm chia uy quyền
chiếc bình sành linh thiêng kia vỡ nát
về cội nguồn bụi đất thuở khai nguyên

bồng thợ gốm hóa bình sành bằng đất
tìm chiếc bình sành lạc mất vô duyên
rồi vỡ nát, chuộc người tình quý nhất
hạt bụi kia làm người lại, linh thiêng

tình người thợ gốm...
chẳng phải chuyện như nhiên

M. Sao Khuê, 09-3-2015

KHI CHẴNG CÒN TIN NHAU NỮA

Chẳng còn tin được nơi nhau
Đôi lòng nặng nặng nỗi sầu không tên
Cầm bằng nhớ nhớ quên quên
Cũng thì một lẽ thường nhiên trong đời

Còn tin người, còn yêu người
Hết tin tình cũng hờ hời phôi pha
Chết mặc người, sống mặc ta
Ngó chau chẳng đặng, hưởng là hỏi han

Không như chuyện của trần gian
Chúa tin con, Chúa yêu con vô cùng
Chúa thật là Chúa tín trung
Dù con chẳng thủy, chẳng chung cùng Ngài

Bảo con tin Chúa Ngôi Hai
Thực ra, Chúa đã tin hoài nơi con
Rồi chờ con, đến mỗi mòn
Một lần tin mền sắt son chân thành

Ôi lạy Chúa, Chúa lòng lành
Một mình Chúa vẫn độc hành đường yêu
Mặc tình con đáp bao nhiêu
Chúa tin yêu, Chúa cứ liều vì con

Liều rồi đợi, liều rồi mong
Chỉ một chút hiểu cho lòng Chúa thôi

....
Con bối rối, con bồi hồi
Tạ ơn Chúa, con hiểu rồi, con tin
Và con yêu...

M. Sao Khuê, 14-3-2015

BA CHUÔNG

TỪ BIỆT RẮN

“Nhu ông Môsê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy”

(Ga 3, 14)

Con rắn xưa quý quyết
Gieo sự chết muôn đời
Nay, chính Con Chúa Trời
Mang niềm vui sự sống

Sao em còn hoài vọng
Nơi con rắn dối gian
Mớ lời hứa tặng ban
Những vinh sang trần thế

Hãy biết mình rất tệ
Sợ phải chết đời đời
Mà không dám xa rời
Con rắn kia quý quyết

Có phải vì em tiếc
Những thân thiết phù phàm
Lòng mãi nặng tham lam
Phút vui đời với rắn

Thời gian còn rất ngắn
Đừng đại dột em ơi
Chỉ nơi Con Chúa Trời
Mới tuyệt vời hạnh phúc

Đừng cúi đầu đắm ngực
Xin lượng cả khoan hồng
Khi chưa quyết một lòng
Nói lời từ biệt rắn

Thời gian còn rất ngắn
Về mau đi em ơi
Tin mến Con Chúa Trời
Xin cùng Người, được chết
Để được sống trong Người

Ba Chuông, 09-3-2015

CÔI SỐNG

*“Ánh sáng đã đến thế gian,
nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng,
vì các việc họ làm đều xấu xa”. (Ga 3,19)*

không chỉ là đáng tiếc cho con
khi con không tin vào Con Người
nhưng còn là bản án muôn đời
án chết

cả khi con tin ngờ, tin nghêch
cùng khi tin kiêu chóp lưỡi đầu môi
thì số phận con được định rồi
án chết

tin mà cứ còn hư thân mất nét
bởi còn yêu sự thể song đôi
là niềm tin gian dối thật rồi
án chết

xin ban cho con ơn hiểu biết
chính Con Người, nơi con tựa nương
có Người, con đã đủ niềm thương
có tất cả, không cần chi nữa cả

tin yêu người, là tin yêu thập giá
thập giá chữa con những hư hèn
thập giá dẫn con qua đêm đen
và dẫn con vào ngày ánh sáng

xin ban cho con ơn can đảm
cùng Người, vác thập giá đời con
án chết kia, sẽ không còn
con hân hoan trong cõi sống

Ba Chuông, 12-3-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

VỀ CÔI SỐNG MUÔN ĐỜI

Ông Từ nhà thờ vừa giựt chuông vừa nhẩm đếm
Nam thất, nữ cửu, bảy tiếng đàn ông, chín tiếng đàn bà
Hồi chuông tử cứ liên hồi ngân nga
Hôm qua tin dữ xóm trên, hôm nay tin buồn xóm dưới

Mấy cụ già sững sờ, buồn rười rượi
Gã bệnh trầm kha, rướm rướm, mắt đỏ hoe
Ả ung thư, nhà thương chê, chạy, mới xuống xe
Nghe hốt hoảng, chàng tim mạch trẻ trai vừa đột tử

Ăn tết xong, năm bảy người trong cùng một xứ
Lần lượt qua đời như có rủ nhau đi
Mỗi người đi, một thông điệp diệu kỳ
Cùng đoạn kết: thân xác này phải chết

Có hốt hoảng, bàng hoàng hay sợ sệt
Thì cũng không tránh né được nơi đâu
Thánh Phao-lô có lúc cũng cầu nhàu
“Khôn nạn thay!
Ai sẽ giải thoát thân xác phải chết này cho chứ!” (1)

Rồi cũng chính Ngài sẽ chia niềm tâm sự
Đấng Giải Thoát, là Con Một của Cha
“Tạ ơn Thiên Chúa, nhờ Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta” (2)
Bởi lời hứa, một lần Người đã hứa:
“Ai tin vào Con Người, Con Thiên Chúa
Sẽ không phải chết, nhưng được sống muôn đời” (3)

.....

Ông Từ nhà thờ, đương dỗi mắt xa xôi
Có tin báo, ả ung thư vừa mất
Lại nhẩm đếm... nữ cửu, nam thất
Vừa giựt chuông, vừa cúi mặt dằng lời
Xin Chúa thương cứu ả, về cõi sống muôn đời
Chúa ơi!

Gã Tuần Phiên, 11-3-2015

(1) Rm 7, 24

(2) Rm 7, 25

(3) Ga 3, 16

CƠN CÁM DỖ CUỐI CÙNG

Cả một trần gian, cuối cùng chỉ còn là gang tấc
Có mệnh mông bao nhiêu rồi cũng chật hẹp bấy nhiêu
Có trăm năm, hơn nữa, cũng còn lại một chiều
Vạn con mắt chớp chỉ còn là chớp mắt

Một đời qua đi, ai biết thế nào là được, mất
Khi đoạn kết đời người nghe như thật vô duyên
Còn lại mà chỉ chút tên tuổi thuở sanh tiền
Giàu khó, sang hèn, thông thái hay khùng điên nào có khác

Những thao thức đêm tuần phiên nháo nhác
Vây tứ bề bao những nhiều, bao loạn lạc Chúa ơi
Một mình con trong tỉnh vắng đơn côi
Bầy ác quỷ sùng nào sùng, đuôi nào đuôi đùa giỡn

Mặt dạn mặt dày, áo không ra áo, quần không ra quần, cùn cùn
Nheo nhéo bên tai nghe tòm lòm tòm lòm chuyện ăn chơi
Chết là không còn gì tất, là mất trắng ông ơi
Ai bảo ông đại đột không vui chơi cho đã đời rồi chết....

Một đời con tin Chúa, bỗng ra ngờ, ra nghêch
Nổi thất vọng đời, làm ử ê, rữ mết, bung xung

....

Nghe như Chúa bảo con: Ta cũng vậy, cơn cám dỗ cuối cùng!
Con còn nhớ chuyện trong vườn dầu đêm ấy

Trước cái chết, nghe khiếp khủng, rùng mình, run lấy bầy
Lũ quỷ chờ thời cơ (1), múa nhảy mừng vui
“Xin Cha cất chén...”, chúng tưởng chiến thắng rồi
“Xin đừng theo ý con....” chúng rã rời thua trận

Cơn cám dỗ cuối cùng, hãy vững tin, bình an, kiên nhẫn
Chết với Ngài, như Ngài đã chết trong tay Cha
Cùng Ngài phục sinh để còn mãi trong lòng Cha...

....

Gã tuần phiên, bật khóc
Lạy Cha, tin vào tình yêu Cha, con phó thác...
Gã Tuần Phiên, thứ 6 ngày 13 tháng 3 năm 2015
(1) Chờ thời cơ (LC 4, 13)

